

модерна • дръзка • огнена

БАЦЦАТА
НА
ЛЮБОВНИКА
МИ

Поредна среща

Моментът, в който напрежението в краката ми се превръща в сладък сърбеж, е знак, че умът ми има пълна власт над тялото. Закъснявам, но не ме тревожи, че ме чакат - тревожи ме, че ще изпусна нещо ценно, като някой миг, който може да промени всичко. Интересно, не съм се чувствала така от гимназията. Тогава всяко излизане беше непредсказуемо, всяка среща - възможност за ново начало. Може би защото не мислех за последствията, а само за сбъждане на най-смелите ми очаквания. Връщайки се назад, си спомням хубавите моменти, рядко отделям повече от миг на това какво би могло да бъде. Мисълта ме води към заключението, че това, което ми предстои сега, ще помня с тялото си повече, отколкото с ума. Забързвам крачките си, надявайки се да запечатам тръпката в стъпалата си. Но защо? Тялото ми го иска, но умът се съпротивлява. Въпреки това продължавам.

Часовникът показва 19:10, вибрацията от телефона ми сигурно е от него. Не че се чуди къде съм, а по-скоро защо не съм още там. Стъкленият часовник ми напомни за роклята, която си бях набелязала да пробвам. За момент се прокрадна мисълта да отида да я пробвам, но това изчезна толкова бързо, че не успях да мина отвъд идеята.

Вдигам поглед и виждам кръстовището на площад Света София. Всички хора и коли около мен бързат, а аз живея в този спрял момент, сякаш гледам себе си от страни. Мислите ми прескачат от това какво искам да направя с него тази вечер - всяка идея по-завладяваща от другата, но в крайна сметка ще бъде както винаги - каквото поиска той. Свикнала съм така.

Наближавам, вече го виждам - чака ме, усърдно, непоклатимо. Дали ще ми се скара? Задържам тази мисъл, защото искам да докажа на себе си, че го познавам и мога да предвидя действията му.

[С] Мисля да отворя клон на БДЖ пред къщата ми.

[Т] Защо?

[С] Би се справила чудесно с разписанията, а и няма да имам нищо против да съм близо до теб.

[Т] Знам, че всяка минута в очакване на мен е като вечност, но никой не ползва вече БДЖ.

[Т] Как беше денят ти?

[С] Когато имам план за вечерта, отлита незабелязано.

[С] Днес имам нещо специално за теб - ново и уютно заведение, което отвори скоро, но вече чувам много добри отзиви за него.

[С] Виното им е от собствена изба.

[С] Не е далече, разходката ще ни помогне да изчистим сетивата си, за да се насладим на виното.

[Т] Добре, но там е много оживено, смяташ ли, че е разумно? Знаеш, че ненавиждам шумотевицата.

[С] Сигурен съм, че ще ти хареса. Хайде да тръгваме.

Хващам го под дясната ръка и тръгваме. Можеше да бъде и по-зле. Бих живяла близо до него, но това БДЖ - никога.

Чувам го, че ми говори нещо, но сякаш звукът е забавен и неразбираем. Защо го направих? Това е нещо нормално, нали? Правя го всеки ден, дори без да се замисля, какво ме накара този път да се паникьосам, тихо. Ако се престоря, че всичко е нормално, може да не забележи. Така. Да. Усмиввам се.

[Т] Извинявай, за момент ме завладя необичайна мисъл, нов аромат ли долавям от теб?

[С] Да, Каролина Ферера 212, за пръв път го нося днес. Колкото повече е по мен, толкова повече ме увлича с аромата си.

[Т] Не бих възразила да чувствам нищо друго по теб, освен себе си, разбира се.

[С] Разбира се.

[Т] Разкажи ми за виното, това е другият аромат, който искам да усетя днес в компанията ти.

[С] Знаеш ли, виното има древна история. Първите следи водят чак до праисторическите времена. Смята се, че дива лоза е растяла на места като Кавказ и Месопотамия, още преди около 8 000 години. Един ден някой се е сетил да остави смачканите гроздови зърна в съд и ги е забравил за известно време. Когато отново погледнал, намерил нещо различно - плодовете ферментирали и превърнали сока в алкохол. Легендата гласи, че така случайно е било открито виното.

[Т] О, да! Виждам приликата между нас и виното - запознахме се случайно и те познавам от 8000 години.

Усмивката ми смекчи последната дума, аз исках да опозная виното в заведението, но всяка негова дума пълзи по тялото ми, гъделичка гърба и врата ми, внезапно преминава през ушите ми и намира постоянно място в ума ми. Бих чула всичко, което има да каже.

[С] Много цивилизации са приели виното като нещо свещено - египтяните го пиели при ритуали, а за гърците било напитката на боговете. Дори старите римляни вярвали, че виното притежава лечебни свойства. Според тях всяка глътка е дар от боговете, от самия Бакхус.

[Т] Не е ли това достоен начин да прекараш всичките си дни? А аз ще пия всяка вечер с теб и ще живеем завинаги.

[С] Малко други неща могат да бъдат по-добри. Ще започнем с церемонията.

[Т] Каква е тази церемония?

[С] Това е ритуал, който правя само с хора, които заслужават да усетят истинския вкус на живота. Започва с първата глътка - тя е за спомените, за всичко, което сме били. Втората е за мечтите, за това, което искаме да бъдем. Третата е за настоящето - за това, което сме тук и сега. А последната - тя е за нас, за това, което ще остане след нас. Всяка глътка е обещание, че ще помним този момент.

[Т] Харесва ми. Искам да го преживея с теб.

[С] Ще го направим. Тази вечер ще бъде различна.

Доста необичайно за мен да прекъсна някой посредата на мисълта му, но връзката с думата церемония е такава, каквато не бих искала да подновявам. Няма нищо по-отблъскващо от мисълта, че съм на път да се сблъскам със ситуация, която активно избягвам. Видимо показвам, че не одобрявам.

[С] Подготвил съм ни ексклузивна дегустация на вино от новата реколта на "СЛЕДИ" и кратка среща със собственика.

Типина за кратко, гледайки ме, очакваше да види ентузиазма ми, а аз се мразя, че позволявам на миналото ми да пресича новите емоции. Сигурна съм, че съм на няколко чаши вино от това нищо да не ми пречи да попия всичко, което той ще ми даде и даже бих взела още. В този момент идеята за вино стана още по-желана, докато преди малко ми беше приятно, сега го желая безотказно.

[Т] Много харесвам "СЛЕДИ", това ще направи момента още по-изпълващ за нас. Носи се слух, че в новата реколта са добавили нещо специално, нещо ново, какво е, още никой не е определил. Ти знаеш ли каква е магическата съставка?

[С] Добре, че имаме лично представяне от собственика.

[Т] Мислиш ли, че би ни казал?

[С] Има само един начин да разберем, нали така?

[Т] Да.

[С] Ако не ни каже, ще го разгадаем сами. Виното винаги говори на тези, които умеят да слушат.

Вечерта не може да стане по-добра, "Тайната съставка" би била чудесна статия за месечното издание. Не съм сигурна, че съм готова да запаля този мост.

[Т] Разкажи ми повече за тази дегустация, била съм на достатъчно, за да знам, че всяка е различна.

[С] Добре, ето как ще протече вечерта. Ще започнем с посрещане и кратко въведение от сомелиера. Той ще ни разкаже малко за историята на винарната и как са подбрали вината за тази дегустация. След това ще се потопим в

първото вино. Сомелиерът ще ни обясни как всеки цвят на виното носи своята история - затова ще огледаме отблизо чашата. Той ще ни покаже и как да усетим аромата. Тогава ще затворим очи и ще вдъхнем - ще търсим малки детайли, като свежестта на плодове или мекотата на цветя. След аромата, разбира се, идва истинският момент на наслада - ще отпием бавно и ще задържим вкуса. Сомелиерът ще ни помогне да разгадаем вкуса, да разпознаем различни нотки и да разберем как всеки елемент допринася за пълнотата. Към вината ще ни предложат и малки хапки - сирена, ядки, мед - всеки от тях подбран така, че да подчертае уникалния вкус на виното. Ще опитваме различни комбинации и ще видим как храната и виното се променят заедно. И знаеш ли, най-хубавата част ще е след всяка глътка да обсъждаме какво усещаме, какво ни напомня. Ще има време да споделим впечатленията си и да те опознаем по-добре. Ще преминем от белите вина към по-плътното розе, а накрая - към червеното, всяко от тях със своята история и характер. За финал ни очаква специално вино, нещо като кулминация на вечерта - от по-стара реколта, отлежало и богато на аромати. Това ще е последният вкус, с който ще имаш, преди да опиташ мен. За десерт, ще те заведе в любимата ти хотелска стая и ще започна да те събличам още от вратата. Ще бъда в теб преди да сме стигнали до леглото, ще преживеем всеки аромат на обратно и ще вземеш колкото оргазма искаш.

[Т] Готова съм...

[С] Тогава нека вечерта започне. Ще те водя през всеки вкус, всяко усещане, докато не забравиш всичко друго освен мен.

Стиснах го силно, за да му покажа, че съм готова за него веднага. Това му хареса. Обаче мисълта за ексклузивна история все повече заемаше място в съзнанието ми. Исках я, може би повече от секса.

[С] Знам, всичко идва с времето си, нека се насладим на вечерта във всички възможности.

[Т] Съгласна съм.

Почувствах моментно облекчение, шанса за статията все още беше жив. Това ще ми стигне за момента, но определено ще търся възможност за повече. Да!

Изведнъж се оказахме пред ресторанта, беше минало време, може би цяла вечност, но емоцията, която все още трепереше по кожата ми, бе задоволила всички мои сетива, притъпявайки най-основното - чувството за време. Малкото звънче потракайки, ме извади от металния оргазъм, който изживявах, за да видя как лявата му ръка отвори врата, а с дясната ми показва пътя. Знаех какво ме очаква, но като че ли самото изживяване се изостри още повече.

[Сомелиер] Добър вечер, госпожице и вие, г-н Джон. Името ми е Георги Марков. Аз ще се грижа за всяка ваша нужда тази вечер. Моля, последвайте ме, избрал

съм най-добре позиционираната ни маса за вас - не много далеч от прозореца, но и толкова близо, че да усетите аромата на серверното дърво.

Вървейки към масата ни, ме притесни фактът, че ще бъде на прекалено открито място. Мразя животевниците.

[Т] Тук е много оживено.

[С] Всичко наред ли е?

[Т] Знаеш, че не обичам така.

[С] Георги, заведи ни на ложата над северното дърво.

[Сомелиер] Но, г-н Джон, приготвил съм масата специално за вас, не мисля, че ще успея да направя същото на друга маса в разумно за вас време.

[С] Това е което искаме. Ще бъдем на свободна програма тогава.

[Сомелиер] Добре тогава, моля последвайте ме.

Ако дойде собственика, ще мога да взема по-лесно интервю, ако сме на по-интимно място.

[Сомелиер] Заповядайте на масата ви. Моля за палтото на дамата. Благодаря ви. Предлагам ви новата реколта - Червено Солено. Мога с най-голяма увереност да ви съобщя, че това е най-добрата реколта, която някога сме имали.

[Т] Това заради тайната съставка ли е?

[Сомелиер] Няма нищо тайно в нашите вина. Гроздето е внимателно подбрано от нашите лозя, където всяка лозичка е отглеждана с ръчен труд и специално внимание към почвата и климата. След беритбата, гроздето преминава през бавен процес на ферментация, който запазва естествените аромати и придава на виното характерен, богат вкус. Всяка глътка разкрива допира и страстта, вложени в производството му.

[Т] Много добре, за мен да бъде новата реколта.

[С] За мен също.

[Сомелиер] Отличен избор, ще добавя плато сирена с конфитюр.

[С] Благодаря ти, Георги.

Наздраве - за теб, за нас, за това, което е и най-вече за това, което ни очаква.

[Т] Наздраве.

Това вино е като теб - най-хубавото, което някога съм имала. Само че нямам намерение да чакам да става по-добро, а ще го консумирам веднага.

Събух леко дясната си обувка и с плавно, постоянно движение си проправям път към горещата му точка. Не искам да се разсейвам, но съм вече мокра и искам да дам нещо на себе си - малка награда, малка тръпка и момент на жива страст. Той не сваля очи от мен, погледът му е топъл и непоклатим, знае какво иска и знае, че ще го получи.

Изпивам още една дълбока глътка и вече светлината минава през мен като топлина, не изпитвам никакво дразнене. Преди да оставя чашата, вдишвам от ароматните винени пари и ги задържам за минута. Мисълта за интервюто започва да отстъпва на по-наложителни мисли. Сексуални. След толкова много изживяване, мога да усетя добрия секс преди да се е случил и ще се случи тази вечер.

[С] Ако не те познавах по-добре, щях да предположа, че правиш секс с мен в съзнанието си.

[Т] Май не ме познаваш толкова добре.

Работя по една статия от известно време. Става дума за местата, които искаме винаги да бъдат такива, каквито си ги спомняме, и виното винаги е част от тях.

[С] Звучи интересно. Понякога спирам себе си, за да не направя нещо, което може да развали перфектен спомен. Все пак такъв спомен не може да бъде подобрен, защо да го подлагам на тест. Не мислиш ли?

[Т] Да, съгласна съм, от личен опит. Пробвала съм достатъчно да изживея нещо по-добро, отколкото е трябвало да бъде. Уви. От друга страна ми помага в писателската кариера.

[С] Обожавам да чета статиите ти, не изпускам нито една. Изключително ми хареса тази за това "Къде зимуват чучулигите". Никога не бих предположил, че чучулигите всъщност се връщат там, където са били най-щастливи. Това ме накара да се замисля за местата, които пазим в себе си, дори когато всичко се променя.

[Т] Може би затова се връщам при теб. Ти си моето място.

В този момент влиза собственика на винарната. Той е мъж с увереност, която не се нуждае от думи. Погледът му е спокоен, но в него има нещо, което те кара да се чувстваш част от нещо по-голямо. Сяда при нас, поздравява ни с лек поклон и ни предлага да опитаме най-старото вино от избата. В този миг усещам, че съм на прага на нова история - не само за статията, а за себе си. Вечерта продължава с разговори за живота, за изборите, за вината и прошката. Всяка дума, всяка глътка, всяко докосване - всичко се преплита в едно усещане за съдба, която не можеш да избегнеш, но можеш да приемеш.